

Publicerad 2013-07-18 09:46 av Marianne Räf

Evigheten har gått itu.

Genom Mitten

Tiderna ligger, rinner
som sandkorn i
Evighetens timglas.

Gud vänder det EN
enda gång. (Det måste
varit År Noll). Då
halva Evigheten gått.

Ingen Begynnelse, -
ingen Ände!
Yra i Världen då
Han det vände.

Det Förflutna:
en evig nedräkning ur
. - Minus.
Nu, har allt just
fått en skjuts
in i Framtid;
på väg nu i
. + Plus...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten